

Sygn. akt *X Ga 15/15*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach X Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Barbara Przybyła**

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2015 r.

na posiedzeniu niejawnym, w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa: **P. S.**

przeciwko: **(...) Spółce jawnej T. S. w G.**

o zapłatę

na skutek apelacji powoda P. S. od wyroku Sąd Rejonowy

w Gliwicach VII Wydział Gospodarczy z dnia 14 listopada 2014 r. sygn. akt VII GC 1658/14

- 1) zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1. i 2. w ten sposób, że w miejsce kwoty 4.119,87 zł z ustawowymi odsetkami od 25 sierpnia 2014 roku zasądza kwotę 8.529,29 zł (osiem tysięcy pięćset dwadzieścia dziewięć złotych dwadzieścia dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 25 czerwca 2014 roku,
- 2) zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 3. w ten sposób, że oznacza go jako punkt 2. i zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.517 zł (tysiąc pięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,
- 3) zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 700 zł (siedemset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

SSO Barbara Przybyła

X Ga 15/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem sąd pierwszej instancji z dochodzonej kwoty 8 529,29zł zasądził od pozwanego (...) spółki jawnej T. S. w G. na rzecz powoda P. S. kwotę 4 119,87zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25 sierpnia 2014r. a w pozostałym zakresie oddalił powództwo i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 95,32zł tytułem kosztów procesu.

W uzasadnieniu sąd pierwszej instancji podał, że pozwany kupował od powoda towar wskazany w fakturach VAT, które zostały jej doręczone. Pozwana nie kwestionowała terminów płatności wskazanych w fakturach i dlatego powinna zapłacić cenę za towar w terminach w nich określonych. Sąd ustalił, że pozwana zapłaciła za towar po terminie i dlatego pozwany było obowiązany do zapłaty odsetek.

Sąd pierwszej instancji uznał, że zarzut pozwanej spółki, że powód dostarczył faktury po upływie wskazanego w nich terminu płatności nie został skutecznie złożony. Pozwana w żaden sposób nie kwestionowała faktur, przyjmowała je i nie zwracała się do powoda o ich korektę w zakresie terminu płatności. Skoro przyjmowała faktury i nie zwracała się

o ich korektę to ustalić należało, że tak wskazany termin płatności zaakceptowała i winna był w tym terminie uiścić cenę. Sąd ustalił także, że pozwana płaciła z opóźnieniem, co wynikało z dat przelewów wskazanych w wyciągach konta powoda. Stąd sąd uznał roszczenie za uzasadnione w świetle art. 481 §2 k.c. zaś w zakresie odsetek od odsetek – art. 482 k.c.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że pozwany nie zakwestionował skutecznie sposobu naliczania odsetek, nie wskazał na czym polegało w jego ocenie błędne naliczenie odsetek, a to na nim spoczywał ciężar dowodowy w myśl przepisu art. 6 k.c.

Sąd pierwszej instancji uznał, jednak, że skoro roszczenie o zapłatę odsetek przedawania się z upływem 3 lat to roszczenie wskazane w pozwie obejmujące część roszczeń odsetkowych uległo przedawnieniu.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że pozew został wniesiony w dniu 25 sierpnia 2014r. Odsetki przedawniają się z upływem trzech lat. W związku tym sąd uznał, że :

- odsetki z tytułu opóźnienia w zapłacie faktury VAT (...) płatnej do dnia 9 stycznia 2011r. uległy przedawnieniu w dniu 11 stycznia 2014r.,

- odsetki z tytułu opóźnienia w zapłacie faktury VAT (...)płatnej do dnia 9 stycznia 2011r. uległy przedawnieniu w dniu 11 stycznia 2014r.

- odsetki z tytułu opóźnienia w zapłacie faktury VAT(...)płatnej do dnia 20 stycznia 2011r. uległy przedawnieniu w dniu 22 stycznia 2014r.

- odsetki z tytułu opóźnienia w zapłacie faktury VAT (...) płatnej do dnia 18 stycznia 2011r. uległy przedawnieniu w dniu 22 stycznia 2014r.

- odsetki z tytułu opóźnienia w zapłacie faktury VAT (...) płatnej do dnia 18 stycznia 2011r. uległy przedawnieniu w dniu 22 stycznia 2014r.

- odsetki z tytułu opóźnienia w zapłacie faktury VAT (...) płatnej do dnia 21 stycznia 2011r. uległy przedawnieniu w dniu 23 stycznia 2014r.

W zakresie objętym przedawnieniem sąd oddalił powództwo.

Apelację od wyroku w części obejmującej oddalenie powództwa wniósł powód.

Zarzucił naruszenie przepisu art. 233§1 kpc poprzez błędną ocenę dowodów i wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie zgodnie z żądaniem pozwu.

Podniósł, że sąd pierwszej instancji wadliwie ustalił terminy zapłaty określone w sześciu fakturach. Z dołączonych do pozwu dokumentów to jest faktur, dowodów zapłaty i noty odsetkowej, a także korekty dokonanej przez pozwanego wynika, że terminy płatności faktur wystawionych w grudniu 2011r. przypadają w styczniu 2012r. a nie jak ustalił sąd w styczniu 2011r. Ponadto w fakturze VAT (...) termin zapłaty został wpisany prawidłowo na 9 stycznia 2012r.

Skarżący wskazał także, że na rozprawie w dniu 22 października 2014r. pełnomocnik powoda sprostował zaistniały błąd pisarski, podając, iż było to następstwem pomyłki osoby, która wystawiała faktury, gdzie na przełomie roku pojawiają się w dokumencie terminy dwóch następujących po sobie lat. Ponadto wskazane przez sąd faktury pozwalają na prawidłowe określenie terminu płatności faktur, nawet gdyby zaistniałe błędy nie zostały przez powoda sprostowane na rozprawie.

Pozwany nie ustosunkował się do treści poniesionych w apelacji zarzutów i nie złożył odpowiedzi na apelację.

Rozpoznając apelację sąd ustalił i zważył, co następuje:

Apelacja powoda jest uzasadniona zaś zapadły wyrok jest następstwem wadliwej oceny zebranych dowodów.

Nie polega jednak na prawdziwym twierdzeniu skarżącego, iż dokonał na rozprawie w dniu 22 października 2014r. sprostowania pomyłki zawartej w fakturach bowiem po pierwsze, nie wynika to z treści protokołu a po drugie posiedzenie wyznaczone na dzień 22 października miało miejsce już po zamknięciu rozprawy i zostało wyznaczone celem ogłoszenia wyroku.

Powyższe jednak nie zmienia faktu, iż z zebranego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, iż wpisany na fakturach wyżej opisanych rok 2011r. przy terminach zapłaty jest oczywistą omyłką.

W sprawie nie budziła wątpliwości sądu pierwszej instancji data wystawienia tych faktur przypadająca na grudzień 2011r.

Na datę ich wystawienia wskazuje także numeracja faktur odpowiednio 2,3,4,5,6,7/12/2011 oraz daty sprzedaży przypadające na grudzień 2011r. a także wskazany przy dacie płatności termin zapłaty wynoszący 30 dni. Ponadto w dokumencie wystawionym przez pozwanego określonym jako „korekta- nota odsetkowa nr (...)” sam pozwany wskazuje jako terminy płatności styczeń 2012r. (k. 81 akt) z tą jednak różnicą, że w tym dokumencie pozwany przyjął, odmienne niż wynika to z poleceń przelewu, daty dokonania zapłaty, oraz daty dotyczące dnia (lecz nie roku) zapłaty. Nie zamienia to faktu, iż pozwany nie kwestionował, iż terminy zapłaty przypadają na styczeń 2012r.

Wszystkie faktury zostały przyjęte przez pozwanego w grudniu 2011r., co potwierdzono pieczęcią firmową pozwanego.

W aktach sprawy znajdują się przedprocesowe pismo pozwanego z dnia 9 maja 2014r., (k.80akt) z którego wynika, że jakkolwiek pozwany kwestionował sposób wyliczenia odsetek, to nie kwestionował faktu, iż termin zapłaty przypadął na 2012r.

W tej sytuacji nie może budzić wątpliwości to, iż termin zapłaty wyżej opisanych faktur przypadął na 2012r. tym bardziej, że nawet pozwany nie podnosił, aby strony ustaliły termin płatności na niespełna rok przed datą wystawienia i otrzymania faktury przez pozwanego.

Przyczyną oddalenia powództwa nie było ustalenie, że roszczenia objęte pozwem nie istnieją, bądź istnieją w mniejszym rozmiarze niż wskazane przez powoda lecz uwzględnienie zarzutu przedawnienia.

Zgodnie z powszechnie przyjętym w orzecznictwie stanowiskiem Sądu Najwyższego zawartego wyroku z dnia 24 maja 2005r. sygn. akt (cytowany w baza prawna lex nr 152449), roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia roszczenia głównego.

Pogląd ten dotyczy jednak sytuacji, kiedy roszczenie główne uległo przedawnieniu, nie znajduje natomiast zastosowania do takich stanów, w których roszczenie o świadczenie główne wygasło przed upływem terminu przedawnienia na przykład na skutek wykonania. Tutaj na czoło wysuwa się nie upływ terminu przedawnienia roszczenia głównego, lecz następujące przed upływem terminu przedawnienia zdarzenie powodujące wygaśnięcie roszczenia głównego. Wspomniane zdarzenie potwierdza, że roszczenie to istniało i tym samym daje podstawę do uznania, że pozostałe w mocy roszczenia uboczne uległy z chwilą tego zdarzenia przekształceniu w roszczenia samodzielne. W związku z tym przedawnienie ich powinno być odtąd rozpatrywane całkowicie samodzielnie. Taka sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie .

W tej sytuacji już jedynie na marginesie należy dodać, że pozwany nie zakwestionował rozstrzygnięcia w części, w jakiej sąd uwzględnił powództwo i to pomimo, dokonanych ustaleń sądu pierwszej instancji, że powód prawidłowo wykazał terminy wymagalności roszczeń.

Sąd pierwszej instancji na rozprawie oddalił wniosek pozwanego o przesłuchanie świadka K. D. oraz dowód z zeznań współnika pozwanej spółki (...). Obecny na rozprawie pełnomocnik pozwanego nie wniósł zastrzeżenia w trybie art.

162 kpc nie tylko wobec oddalenia wniosku o przesłuchanie świadka, ale także wobec oddalenia pozostałych wniosków dowodowych pozwanego. Pozwany zawiadomiony o terminie nie stawił się na rozprawę.

Zgodnie z art. 162 kpc strony mogą w toku posiedzenia, a jeżeli nie były obecne, na najbliższym posiedzeniu zwrócić uwagę sądu na uchybienia przepisom postępowania, wnosząc o wpisanie zastrzeżenia do protokołu. Stronie, która zastrzeżenia nie zgłosiła, nie przysługuje prawo powoływania się na takie uchybienia w dalszym toku postępowania, chyba że chodzi o przepisy postępowania, których naruszenie sąd powinien wziąć pod rozwagę z urzędu, albo że strona uprawdopodobni, iż nie zgłosiła zastrzeżeń bez swojej winy. Taka sytuacja w sprawie nie miała miejsca a strona pozwana na istnienie okoliczności wskazanych w tym przepisie nie powoływała się bowiem nie wniosła odpowiedzi na apelację.

Z powyższych przyczyn sąd dokonał ponownie oceny zebranych w sprawie dowodów i z przyczyn wyżej opisanych, uznając apelację za uzasadnioną zmienił zakazony wyrok i po myśli 386 §1 kpc zmienił zaskarżony wyrok.

O kosztach procesu sąd orzekła po myśli art. 98 kpc.

Konsekwencją uwzględnienia apelacji była zmiana orzeczenia o kosztach procesu w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, na które złożyła się opłata od pozwu w kwocie 300zł opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 1 400zł –zgodnie z §6 pkt 5 rozp. Min. Spr. z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. (Dz. U. z dnia 3 października 2002 r.). Koszty procesu w postępowaniu apelacyjnym obejmowały opłatę od apelacji w oraz koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym

SSO Barbara Przybyła